

РЕШЕНИЕ

№ 27539

гр. София, 18.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав**, в публично заседание на 11.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **11608** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр.с чл. 84, ал.3 и чл. 75, ал. 1, т. 2 и 4 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на И. М. А. З., Л., гражданин на С., с настоящ адрес [населено място], [улица], РПЦ – С. на ДАБ, срещу Решение № 10760/14.10.2024г. на председателя на ДАБ при МС, с което на чужденеца е отказан статут на бежанец и хуманитарен статут.

С жалбата се иска отмяна на решението като незаконосъобразно. Правят се възражения, че административният орган е игнорирал факта, че причините за напускане на страната по произход са свързани със заплахи за живота и сигурността на жалбоподателя, които произтичат от вътрешен въоръжен конфликт в С.. Анализът на изложената в решението обстановка в С. е формален и не кореспондира с личната бежанска история. Административният орган не е изследвал сигурността на мястото, на което последно е живял жалбоподателя и региона на страната, в който чужденецът евентуално ще бъде върнат. Не е съобразено Решение на СЕС от 17 февруари 2009 година по дело С - 465/07. Ситуацията със сигурността в С. е неправилно преценена, причините за напускане на страната по произход са свързани с общата обстановка на насилие и рисковете за живота и здравето на гражданите от все още активната гражданска война в страната. В хода на съдебното производство доводите се поддържат от адв. Т., назначен по реда на ЗПП.

Ответникът – председателят на ДАБ при МС, чрез юрисконсулт Г. прави искане за

отхвърляне на жалбата и потвърждаване на решението като правилно и законосъобразно.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и доводите на страните, по свое убеждение и по реда на чл.235, ал. 1 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК, намира за установено от фактическа страна, следното:

Производството пред административния орган е започнало по молба с рег.№УП6947/13. 08. 2024 г., подадена от И. М. А. З. до ДАБ при МС за получаване на международна закрила.

На датата на подаване на молбата чужденецът е регистриран с имена И. М. А. З., гражданин на С., роден на 20. 01. 1997г. в С., Д. ал Зор, арабин, мюсюлманин сунит, с основно образование, женен. Данните са установени въз основа на Декларация по чл. 30, ал.1, т. 3 от ЗУБ.

Представено е и копие от семейна книжка, издадена от Главна дирекция граждански регистър на Сирийска арабска република.

Съставена е Евродак дактилоскопна карта рег. № УП6947/13. 08. 2024 г.

Изискано е становище от ДАНС, в отговор на което, с писмо рег. № М-16130 от 02.10.2024 г. (л. 21) директорът на специализирана дирекция "М" - ДАНС, уведомява председателя на ДАБ-МС, че към момента ДАНС не възразява да бъде предоставена закрила на лицето в случай, че отговаря на условията по ЗУБ.

На 26. 08. 2024 г. е проведено интервю с участието на преводач от и на арабски език. По време на интервюто чужденецът заявява, че е напуснал С. на 22 юли 2024г. за Турция нелегално. Останал около 2 дни. Преминал на територията на Република България нелегално, с помощта на трафикант. Целта му била да стигне до България, сам се предал на властите. В страната по произход не е имал проблеми заради етническата си принадлежност, нито заради изповядваната религия. Не е участвал в религиозна организация, общност или секта, не е бил член на въоръжена групировка. Не е арестуван, задържан в страната по произход. Чужденецът не е членувал в политическа партия или организация, не е имал проблеми с официалните власти, армията или полицията в С., спрямо него лично не е оказвано насилие. Роден е и е живял в [населено място] ал Зор, С.. От септември 2023 г. е живял в [населено място]. В района има сражения между групировката „свободна армия“, кюрдите и редовната армия. Групировката „свободна армия“ контролира района. Селото, в което живее е на километър от [населено място] ал Зор. През април или май 2024 г. на триста метра от него е паднала ракета. Къщата, върху която паднала ракетата е разрушена. [населено място] ал Зор е разделен на части под контрола на режима, кюрдите и свободната армия, а селото е под контрола на групировката „свободна сирийска армия“. Към настоящия момент не желае да се върне в С., но ще се върне, ако има спокойствие и ситуацията се промени. В [населено място] ал Зор има военно и цивилно летище.

Административният орган е изготвил Справка ЦУ – 1624/12. 07. 2024 г. относно Сирийска арабска република. Съгласно справката, провинция Д. ал Зор е разделена на зони, контролирани от официалното правителство на С. и от ръководените от кюрдите Сирийски демократични сили. Ситуацията със сигурността в провинция Д. ал Зор е нестабилна. Продължават съобщения за целенасочени убийства, извършвани с огнестрелни оръжия и самоделни взривни устояства. Подкрепяни от И. въоръжени групи атакуват американските сили в С. с удари с дронове, импровизирани ракети и минохвъргачни снаряди, включително в провинция Д. ал Зор. Забелязват се и ответни въздушни удари от САЩ. През периода 1 август 2022 г. – 28 юли 2023 г. в провинция

Д. ал Зор е имало 1089 инциденти със сигурността, от които 255 инцидента са определени като насилие срещу цивилни. През периода август 2022 г. – юли 2023 г. са регистрирани 167 смъртни случая на цивилни в провинция Д. ал Зор, а през периода август – ноември 2023 г. смъртните случаи на цивилни лица са 70.

Със становище рег. № УП 6947 от 10.10.2024 г. на старши експерт в отдел „ПМЗ – кв. В.“ е предложено на председателя на ДАБ – МС да откаже хуманитарен статут и статут на бежанец на И. М. А. З..

С оспореното в настоящото производство Решение № 10760/ 14. 10. 2024г., председателят на ДАБ – МС, на основание чл. 75, ал. 1, т. 2, вр. с чл. 8 и чл. 75, ал.1, т. 4 вр. чл. 9 от ЗУБ, отказва да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на И. М. А. З.. Въз основа на събраните в административното производство доказателства, е обосновал извод, че не са изпълнени предпоставките по чл. 8 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец. Като е съобразил причините за напускане на страната по произход С., административният орган е извел извод, че това не е сторено поради реална опасност от смъртно наказание или екзекуция, поради което не са налице основания по чл. 9, ал. 1, т. 1 от ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут, нито е установена реална опасност от изтезание или нечовешко или унижително отнасяне или наказание – основания по чл. 9, ал. 1, т. 2 от ЗУБ. След като е съобразил информацията за обстановката в Сирийската арабска република, представена в описаната по – горе справка на дирекция "Международна дейност" при ДАБ – МС е приел, че не може да се направи извод, че в С. е наличен вътрешен или международен въоръжен конфликт на територията на цялата страна. Има спорадични инциденти и актове на насилие, които не могат да се оценят като въоръжен конфликт. Административният орган е приел, че съгласно чл. 8, ал. 8 и чл. 9, ал. 5 от ЗУБ, област Д. ал Зор е територия, на която чужденецът може безпрепятствено и трайно да се ползва от ефективна закрила и за него не съществува риск да понесе тежки посегателства, в тази част няма основания за страх от преследване. Молбата за закрила е отхвърлена като изцяло неоснователна, след преценка на всички относими факти, свързани с личното положение на молителя и държавата му на произход.

В хода на съдебното производство са приети доказателствата от административната преписка. Приета е Справка вх. № МД – 02 – 109/29. 11. 2024г. относно Сирийска арабска република, общо положение, актуална политическа обстановка. В справката се съдържат данни, че започналият като вътрешен въоръжен конфликт в рамките на Сирийските демократични сили в провинция Д. ал Зор бързо води до нови ескалации в С. С. и до опозиционни битки между „Х. Т. ал Ш.“ и Сирийската национална армия.

От така приетото за установено, настоящият съд прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима, а по същество е частично основателна.

Решението е постановено от компетентен административен орган, съгласно чл. 75, ал. 1 от ЗУБ.

Решението е издадено в писмена форма.

От приетите и неоспорени по делото доказателства се установява, че жалбоподателят е информиран писмено, на разбираем за него език, за реда, който ще се следва в производството, за правата и задълженията му, както и за организациите, които предоставят правна и социална помощ на чужденци (чл. 58, ал. 8 ЗУБ). Своевременно и надлежно е уведомен за датата на насроченото интервю, по време на което му е била дадена възможност да изложи бежанската си история и да ангажира доказателства в подкрепа на твърденията си.

Жалбоподателят изрично е удостоверил с подписа си на протокола, че няма възражения по него. В съответствие с изискването на чл. 73 ЗУБ молбата е била разгледана индивидуално, като на кандидата е била дадена възможност да изложи всички свои доводи свободно и добросъвестно и не е бил ограничен да посочи и евентуално да представи доказателства в подкрепа на твърденията си.

Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Преследване е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост. Правилен е изводът на административния орган, че изложените от лицето причини не представляват материалноправно основание по смисъла на чл. 8, ал. 1 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец. Законосъобразен и обоснован е изводът на административния орган, че заявените от жалбоподателя обстоятелства не могат да бъдат свързани с нито една от причините за преследване посочени в закона. В настоящия случай правилно ответникът, изхождайки от фактите от изнесената пред него бежанска история, възприема извод за липса на такова преследване, което да се обосновава по някоя от причините, посочени в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. В бежанската история няма нито един обоснован фактически довод за проявен спрямо оспорващия акт на преследване от страна на официалните власти в С., която се явява страната по произход за търсещия закрила. В бежанската история няма доводи за такова релевантно преследване, нито се обосновава наличие на реална опасност от бъдещо реално преследване в страната на произход по някоя от причините, които се сочат в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ.

Ето защо изцяло правилни са изводите на органа, че чужденецът не доказва предпоставки за предоставяне на търсения бежански статут. Правилността на крайния извод за липса на предпоставките по чл. 8, ал. 1 от ЗУБ се следва изцяло от факта, че в изнесената бежанска история няма данни, че лично той или неговото семейство са обект на преследване в С. било поради етническа принадлежност, раса, религия, принадлежност към определена социална група или партия, или поради политическо убеждение. Напротив, в интервюто жалбоподателят заявява, че не е имал проблеми, не е бил заплашван или насилван. По изложените съображения решението в частта, в която на И. М. А. З. се отказва предоставяне на статут на бежанец е законосъобразно и обжалването в тази част следва да бъде отхвърлено.

Съдът намира за правилна и обоснована преценката на административния орган за неоснователност на молбата за предоставяне на хуманитарен статут на основанията посочени в чл. 9, ал. 1, т. 1-2.

Съгласно чл. 9, ал. 1 от ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: 1. смъртно наказание или екзекуция; 2. изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание; 3. тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт.

В разглеждания случай И. М. А. З. не навежда като причина за напускането на

родната си страна наличието на опасност да бъде осъден на смъртно наказание или екзекуция или пък да бъде подложен на изтезание или нечовешко или унижително отнасяне или наказание. Дори напротив- от бежанската история става ясно, че не е арестуван и осъждан в държавата си по произход. Заявил е, че не е бил насилван по никакъв начин или заплашван.

Жалбата е основателна в частта, в която е отказано предоставяне на хуманитарен статут на основанията посочени в чл. 9, ал. 1, т. 3, както и в частта, в която е прието, че са налице предпоставки за вътрешно разселване, като преценката на административния орган е неправилна.

Съгласно чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Член 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ е изцяло в синхрон с чл. 15 б. "в" от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29.04.2004 г. (отм. с Директива 95/2011/ЕО) относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци и като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила. Със свое Решение от 17.02.2009 г. по дело № С- 465/07/M. E. and Noor E. vs Straatssecretaris van J./, по отправено от холандска страна преюдициално запитване за приложението на чл. 15 б. "в" от Директива 2004/83/ЕО на Съвета, Съдът на Общността (приложимо и по отношение на действащата вече Директива 95/2011) се постановява, че въпросната норма следва да се тълкува в смисъл, че: 1. съществуването на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя за субсидиарна закрила не е подчинено на условието последният да представи доказателства, че той представлява специфична цел, поради присъщи на неговото лично положение елементи; и 2. съществуването на такива заплахи може по изключение да се счита за установено, когато степента на характеризиращото протичащия въоръжен конфликт безогледно насилие, преценявана от компетентните национални власти, сезирани с молба за субсидиарна закрила, или от юрисдикциите на държавата- членка, пред които се обжалва решение за отхвърляне на такава молба, достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилното лице, върнато в съответната страна или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхна територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи.

Административният орган неправилно е преценил ситуацията в област Д. ал Зор като безопасна за цивилни лица. По данните от справката, цитирана в оспореното решение, ситуацията със сигурността в провинция Д. ал Зор е нестабилна. Продължават съобщения за целенасочени убийства, извършвани с огнестрелни оръжия и самоделни взривни устоята. Подкрепяни от И. въоръжени групи атакуват американските сили в С. с удари с дроне, импровизирани ракети и минохвъргачни снаряди, включително в провинция Д. ал Зор. Забелязват се и ответни въздушни удари от САЩ. През периода 1 август 2022 г. – 28 юли 2023 г. в провинция Д. ал Зор е имало 1089 инциденти със сигурността, от които 255 инцидента са определени като насилие срещу цивилни. През периода август 2022 г. – юли 2023 г. са регистрирани 167 свъртни случая на цивилни в провинция Д. ал Зор, а през периода август – ноември

2023 г. смъртните случаи на цивилни лица са 70.

Актуалната информация за ситуацията със сигурността в страната по произход на жалбоподателя сочи, че в С. има вътрешен въоръжен конфликт, който създава тежки заплахи за живота или личността на всяко цивилно лице, поради безогледно насилие. Жалбоподателят е живял в провинция Д. ал Зор, която към настоящия момент е превзета от кюрдите. Ситуацията със сигурността на цивилното население е влошена, перспективите са неясни. Съдът счита, че насилието ескалира и е налице риск за живота и здравето на всеки цивилен, върнат на територията на провинция Д. ал Зор. Липсва информация дали летището функционира и е достъпно за цивилни лица.

Неправилни са изводите на административния орган за липса на основания по чл. 9, ал.1 т. 3 от ЗУБ, в която част решението следва да бъде отменено.

Неправилна е и преценката за възможност за вътрешно разселване, доколкото не са изложени мотиви кои са тези части на страната по произход, които са безопасни, нито е посочено по какъв начин чужденецът може сигурно и законно да пътува и да получи достъп до тази част на държавата и защо се приема, че може да се очаква да се установи там.

Следва Решение № 10760/14. 10. 2024г. на председателя на ДАБ при МС да се отмени в частта, в която на чужденеца е отказан хуманитарен статут и да се потвърди в останалата част, а преписката да се върне на административния орган за повторна преценка на ситуацията със сигурността в Сирийска арабска република в контекста на чл. 9, ал.1, т. 3 от ЗУБ.

Воден от горното, Административен съд София - град, Първо отделение, 43 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 10760/14.10.2024г. на председателя на ДАБ при МС, с което на И. М. А. З., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., с настоящ адрес [населено място], [улица], РПЦ – С. на ДАБ е отказан хуманитарен статут.

ИЗПРАЩА делото като преписка на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет за ново разглеждане и произнасяне по молбата на И. М. А. З., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С. в частта, в която е поискал предоставяне на хуманитарен статут, при спазване на указанията по тълкуване и прилагане на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. М. А. З., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С. срещу Решение № 10760/14.10.2024г., издадено от председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет, в частта, в която е отказано предоставяне на статут на бежанец.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: